

det Bidrag fra Amtsrepartitionsfondene, som findes i Lovforslaget § 5, jfr. dets § 2, er jo aabenbart den, at disse ekstraordinære Udgifter maa antages at komme de paagældende Landeindomme til gode, og at det er billigt og naturligt, at den paa en Række af Aar fordelte Udgift ydes af dem, der i den Henseende have en særegen Interesse, nemlig saavel Eier som Bruger. Jeg maa derfor tilføje, at jeg for mit Vedkommende ikke kan skjønne rettere, end at den Bestemmelse, som her er kommen ind, i Virkeligheden har Billighed for sig. I Genhold til disse Betragtninger tror jeg ikke, at der er nogen Grund til at nære Betænkkelighed ved Slutningsbestemmelsen i § 5, som efter mit Skjøn er i fuldkommen Overensstemmelse med det Princip, som Lovgivningen har flaaet fast i Loven af 26de Mai 1868.

Indenrigsministeren (Steel): Inden Diskussionen gaar videre, skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af Yttringer, der ere faldne fra forskellige af Thingets ærede Medlemmer igaar og idag. Ligeoverfor det ærede 1ste Medlem for 10de Kredts (Jessen) skal jeg sige, at det forekommer mig, at han stillede Sandsynligheden for, at man vilde kunne anlægge Faaborg—Kingebanen for 270,000 Kr. pr. Mil, noget usikkert, idet han drog en Sammenligning med Udgiften til Odense—Svendborgbanen, end der forekommer mig, at der er Grund til. Jeg tillod mig allerede igaar at gjøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem ogsaa var enig med mig i, at Tidsskjoldene, Konjunkturerne, vilde gjøre det muligt at reducere Anlægssummen meget betydeligt, og jeg tror, at, naar man ved Siden deraf har troet ogsaa at kunne reducere Udgiften til Bygninger betydeligt, saa maa man ikke glemme, at Forholdene i den Henseende paa Odense—Svendborgbanen ere særlig uheldige. Der er forholdsvis en overordentlig Mængde Stationer paa denne Strækning, og det er en velbekendt Sag, at Stationen i Svendborg, som jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa nævnde, har forvoldet Selskabet en ekstraordinær stor Udgift. Naar man tager Hensyn dertil, saavel som til, at Anlægget isørgt ogsaa paa andre Punkter navnlig i Henseende til Degn, kan taale Indskrænkninger, maa jeg, støttet af Erklæringer fra Statsbanernes Overingenieur, dog tillade mig at nære noget Mere end en blot Formodning eller Forventning om, at Anlægget vil kunne udføres for den i Lovforslaget nævnte Sum. Det forekommer mig, at det ærede Medlem udtalte, at han beklagede den forandrede Retningslinie, Faaborgbanen havde faaet, hvorved Alsensbanen var bleven udelukket. Det er dog ikke ganstke rigtigt, at dette skulde være Grunden til Udelukkelsen. Lovforslaget, saaledes som det var forelagt af Regjeringen, indeholdt jo ogsaa en Mulighed for, at begge Baner kunde blive anlagte uden nogen indbyrdes Forbindelse

med hinanden, og der er derfor heller ikke i den Retningslinie, Faaborgbanen nu har faaet, nogen Hindring for, at Alsens—Tommerupbanen til et senere Tidspunkt kan komme til Udførelse. Jeg skal yttre ligeoverfor det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som have udtalt Ønske om, at der allerede i næste Session maatte blive forelagt Lovforslag til Anlæg af nye Jernbaner, at det forekommer mig, at man maatte give Regjeringen lidt længere Tid til at tage under Overveelse, hvad der bør foreslaaes, efter at det foreliggende Lovforslag er bragt til Udførelse. Den besværlige Gang, som dette Forslag, der jo i væsentlige Punkter er det, hvormed vi begyndte, hvorvel det i væsentlige Punkter ogsaa er forandret Noget, men dog med Hensyn til Linierne væsentligt er det samme, som det, hvormed vi begyndte, har havt, og de overordentlige Betænkkeligheder, der synes at reise sig imod det i dette Thing endnu i den ælteste Time, maa foranledige Regjeringen til nogle Overveelse, inden nye Forslag fremsættes. — Men der er een Grund til for Regjeringen til ikke saa hastigt at fremsætte nye Forslag om Jernbaneanlæg. Af Behandlingen i det andet Thing fremgaar det nemlig, at et større Antal af Thingets Medlemmer ikke anser det for ønskeligt, at der tages Bestemmelse om Jernbaneanlæg, der først vilde komme til Udførelse om nogle Aar. Det vil jo være afgjørende Grund til ikke at gaa ind paa nye Jernbaneanlæg til Efteraaret, ligesom samme Grund jo allerede har havt sin Indflydelse paa den Form, hvori Lovforslaget foreligger for dette Thing. Jeg vil altsaa ikke kunne give noget Løfte om nye Forslag til Jernbaneanlæg til Efteraaret; men naar jeg atter finder det rigtigt at fremsætte Forslag, vil jeg ganstke vist tage særligt Hensyn til de Linier, der nu ere udfødte, og jeg vil ogsaa tage Hensyn til, hvad der kan gøres i Retning af Jernbaner paa den østlige Side af Store Belt. Hvad der skal gøres for Sjælland i Mellemtiden, antager jeg mindre vil gaa i Retning af Jernbaneanlæg end i Retning af Kommunikationsforholdene over Landene. Det er Foranstaltninger, jeg har beskæftiget mig med i den senere Tid, og jeg haaber for den næste forsamletrædende Rigsdag at kunne fremlægge Forslag, der vilde være stikfede til at afhjælpe de væsentlige Savn og Mangler, hvorunder disse Forhold nu lide. Det ærede 5te Medlem for 3die Kredts (Rump), hvis Yttringer jeg isørgt senere skal komme til nærmere at omtale, har givet mig Anledning til i denne Forbindelse at søre paa det Spørgsmaal, om man i en nærmere Fremtid vil gjøre Noget med Hensyn til Jernbaneanlæg i Sjælland. Naar det ærede Medlem antydede, at Thybanen var den Lap, hvormed hele dette Jernbanelovforslag dreiede sig, saa har han i en vis Henseende Ret, i den Henseende nemlig, at, hvis Thybanen ikke var bleven optagen i Lovforslaget i det andet Thing, saa